— «Aş primi, zise căţelul, dar nu pot... că n'am costum!...»
— «Vai de mine! Ce-are-aface?... Las'că ţi-l găsim acum!

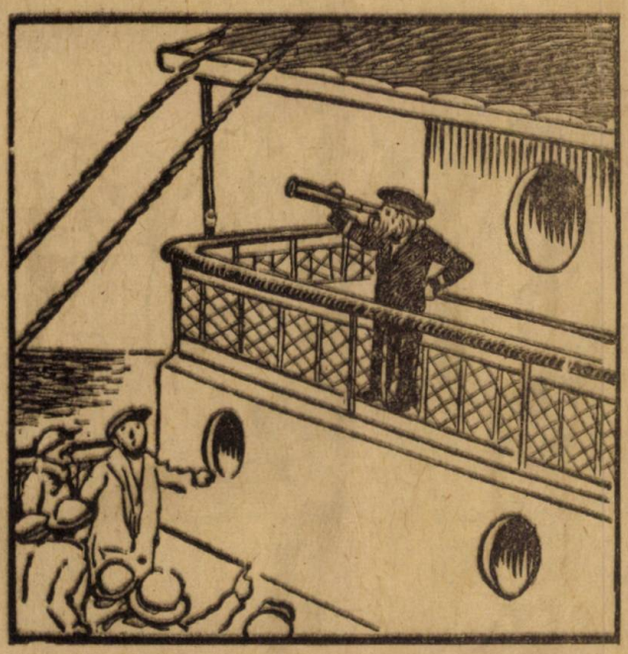

Comandantul dădu ordin şi i se aduse 'ndată
pantaloni negri, o bluză (pân'la gât sus
[încheiată),
o beretă albă, nouă, şi la spate cu panglici,
iar de încălţat i-aduse nişte pantofi de lac, mici

Datoria lui, de-acuma, e să stea cu Căpitanul,
să-i deà harta când i-o cere, să se uite cu
[ochianul
(să observe starea vremii) şi să-i spună
[cum e Marea.
şi să-i deà chibrituri iute-atunci când i s'a
[stins ţigarea...

Pasagerii toţi, privindu-l, îşi spuneau că
[foarte rar
s'a putut vedeà în lume un aşà mic marinar!...
Cum se tot plimbà pe punte, cu ochianu 'ntins spre cer,
se păreà că 'n tot vaporul numai el e ofiţer!...

(Urmare în numărul viitor).

CURIOZITATI

de A. V. Lecca

Reclame ingenioase

Un medic care sosise de câteva zile într'un mic orăşel din provincie, şi-a luat o cameră la cel mai bun hotel şi dădu să i se lipească pe toate zidurile oraşului, anunţuri prin cari făcea cunoscut că a pierdut un câine, iar acel care îl va aduce va primi 10.000 lei recompensă.

Avù însă grija ca în josul anunţurilor, lângă adresă, să-şi scrie şi titlurile şi diplomele sale de medic.

Şi în aceeaşi zi tot oraşul nu discuta decât de bogatul şi ilustrul doctor ce-şi pierduse câinele.

Bineînţeles că medicul n'a găsit niciodată câinele, pe care nici nu-l avea; dar în schimb a găsit o numeroasă clientelă.

* * *

Directorul unui circ din Londra, anunţă iarna trecută, prin afişe uriaşe, că elefantul Tipo va cânta în seara aceea la pian, cu trompa sa, marşul naţional. Un public imens veni la circ să asiste la acest număr senzaţional. După ce salută pe public, Tipo se îndreptă spre pian, îl deschise; dar la prima privire aruncată pe clape tresări şi căzând la pământ, ridică trompa spre cer, scoţând un urlet de durere, apoi se retrase încet spre eşire.

Directorul circului se duse spre elefant şi-l întrebă dece nu cântă. Acesta mişcă de câteva ori din trompă, ceeace directorul tâlmăci publicului că elefantul nu mai vrea să cânte de oarece recunoscuse în clapele pianului, colţii mamei sale, care fusese împuşcată de un vânător.

La aceste cuvinte publicul începu să râdă, iar imnul fu cântat de muzica circului.

(Din franţuzeşte)